

vil godt sige med det samme, at jeg synes, at det er glimrende, hvis man vil gennemføre, at virksomhederne i det her land skal lave en ligelønsredegørelse hver tredje år. Det er bare ikke nogen erstatning. I virkelighedens verden er det jo ikke det, der kan erstatte de oplysninger om lønsforskelle, som fremgår af en lønstatistik.

Derfor er det også efter min mening en misforståelse af emnet, når man begynder at sige, at en ligelønsredegørelse jo kan være lige så god som en lønstatistik. Tilsammen kan de være gode, men uden de statistiske oplysninger får vi ikke afdækket, hvor forskellene reelt er.

Så er der også en anden misforståelse. Det er, at det skulle være specielt præcist med hensyn til lønoplysninger, hvis man gennemfører ministerens forslag, det med de hersens DISCO-koder, det med, at det skal være meget, meget præcise beskrivelser af, hvad folk laver, og hvor folk bliver rubriceret inden for de hersens kategorier. Det er en misforståelse at tro, at det er særlig præcist.

På dagens arbejdsmarked tror jeg, at der er andre end mig, der ved, at kravet til medarbejderne på arbejdspladserne er det fine ord, der hedder fleksibilitet. Det vil sige, at en lang række ansatte på virksomheder rundt omkring i det her land faktisk laver mange forskellige ting. Det er godt, det giver afveksling i arbejdet, men det betyder også, at det er meget, meget svært præcist at rubricere folk i kasser og DISCO-koder. Det betyder, at to mennesker, som egentlig i løbet af en dag faktisk laver det samme, begge veksler mellem f.eks. kassearbejde, sætte på hyl-der og fylde op på lageret, eller hvad det kan være, kan blive rubriceret i to forskellige kasser. Det er en måde at udvande den her diskussion på at sige, at det skulle være specielt præcist, for det gør det bare mere upræcist.

Kl. 16.40

Det er i hvert fald for mig lidt deprimerende, når der er ordførere, der stiller sig herop og siger, at vi først og fremmest skal tage hensyn til, at virksomhederne ikke skal pålægges administrative byrder. Nu er det sådan, at vores forslag indbefatter ganske, ganske, ganske, ganske få administrative byrder, men hvis det er nødvendigt, at virksomhederne skal lave et stykke arbejde, for at vi kan få afdækket de her lønsforskelle, for at vi kan få løst et problem, som ikke er blevet løst i de sidste 30 år, så synes jeg, det er lidt småligt, hvis man som virksomhedsleder ikke er parat til også at påtage sig det administrative ansvar for, at alle bliver klar over, hvor-

dan lønforholdene reelt ser ud. Derfor mener jeg, det er så vigtigt, at vi sørger for, at så mange som muligt bliver omfattet af lønstatistikker.

Det er ikke mindre vigtigt, når man ser på, hvad det er for nogle grupper mennesker, og vi har allerede nu set, at der køres mange ligeløns-sager. Der, hvor problemerne rent faktisk er for de her arbejdsgrupper, er f.eks. hos privatansatte HK'ere. Det kan måske være lidt svært at sammenligne arbejde af samme værdi, og der skal køres sager, men der skal først og fremmest afdækkes problemer. Når man så ved, at ministerens forslag kun kommer til at omfatte 10 pct. af de privatansatte HK'ere, så er det forslag simpelt hen ikke godt nok i forhold til problemerne.

Jeg er enig med de andre ordførere på beslutningsforslaget, når de siger, at der i hvert fald på baggrund af den debat, vi har haft i dag, er mulighed for, at vi kan få et forslag igennem, der er bedre end det forslag, ministeren har fremsat, og jeg er også enig med dem, der siger, at det kunne være gavnligt for udvalgets medlemmer at komme i dialog med nogle af dem, som arbejder med ligelønsproblemer i virkelighedens verden, ved at gennemføre en høring i Arbejdsmarkedsudvalget – god idé. Jeg tror, at det vil kunne kvalificere denne debat, og jeg tror, at vi gennem en videre debat vil kunne nå noget videre end de meget, meget begrænsede ambitioner, som ministeren har lagt for dagen.

Jeg håber på den baggrund, at vi i sidste ende kan få vedtaget en lov om kønsopdelte lønstatistikker, som kan bruges i virkelighedens verden til at forbedre ligelønnen i Danmark.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har i dag både drøftet regeringens lovforslag nr. L 99 og oppositionens beslutningsforslag nr. B 13. Regeringen er ikke i tvivl: Lovforslaget er langt bedre egnet til at fremme ligelønssagen end oppositionens beslutningsforslag.

Mange initiativer er taget i tidens løb for at reducere lønsforskelle mellem mænd og kvinder. Ikke mindst forbuddet mod lønmæssig forskelsbehandling på grund af køn er vigtigt. Lovforslagets formål er at øge opmærksomheden og intensivere arbejdet med at reducere eventuelle lønsforskelle mellem mænd og kvinder på virksomhederne. Synlighed og information om lønsforskelle mellem mænd og kvinder på den enkelte virksomhed vil give ny viden om ligeløn, og ligeløn er et vigtigt ligestillingsmål.